

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 października 2008 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 października 2008 r. ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. a, w pkt 3 wyrazy ", o których mowa w" zastępuje się wyrazami "w rozumieniu";
- 2) w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w ust. 3a w pkt 2 wyrazy "Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej, pogotowia ratunkowego" zastępuje się wyrazami "służb ratowniczych";
- 3) w art. 1 w pkt 2, w ust. 4 wyrazy "Dokonujący przejazdu pojazdem nienormatywnym" zastępuje się wyrazami "Zobowiązany do uiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1" oraz wyrazy "wymierzoną karę pieniężną" zastępuje się wyrazami "tę karę";
- 4) w art. 1 w pkt 2, w ust. 4 wyraz "siedziby" zastępuje się wyrazem "siedzibę";
- 5) w art. 1 w pkt 3, w art. 13 hb w ust. 3 skreśla się wyrazy "wyrażoną w drodze uchwały";

- 6) w art. 1 w pkt 4 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
"...) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Podmioty pobierające opłaty z wykorzystaniem systemów elektronicznego poboru opłat powinny oferować urządzenia na potrzeby pobierania tych opłat do instalacji w pojazdach samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.";"
- 7) w art. 2 w pkt 5:
a) w zdaniu wstępnym wyrazy "otrzymuje brzmienie" zastępuje się wyrazami "i art. 37ga otrzymują brzmienie",
b) dodaje się art. 37ga w brzmieniu:
"Art. 37ga. Zasady poboru opłat w systemie elektronicznym określają przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.";
- 8) w art. 3 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
"d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
"4. Przedsiębiorcy prowadzący stacje benzynowe mogą pobierać opłatę po zawarciu porozumień z jednostką, o której mowa w art. 17 ust. 2.";"
- 9) w art. 4 w pkt 4, w art. 7a:
a) w ust. 1 wyrazy "decyzji lub postanowień administracyjnych" zastępuje się wyrazami "decyzji administracyjnych lub postanowień",
b) w ust. 2 wyrazy "decyzją lub postanowieniem administracyjnym" zastępuje się wyrazami "decyzją administracyjną lub postanowieniem";
- 10) w art. 4 w pkt 4, w art. 7a w ust. 1 wyrazy "tej umowy" zastępuje się wyrazami "umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1," oraz wyrazy "umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1" zastępuje się wyrazami "tej umowy";
- 11) w art. 6 w ust. 2 skreśla się pkt 2;

- 12) w art. 6 w ust. 3 wyrazy ", o których mowa w ust. 2, zachowują ważność przez okres" zastępuje się wyrazami "za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych zachowują ważność przez okres,";
- 13) w art. 7 w ust. 2 po wyrazie "drogowej" dodaje się wyrazy ", nabytej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dla kategorii pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej poniżej 12 ton";
- 14) w art. 9 w pkt 1 wyrazy "art. 1 pkt 3 w zakresie art. 13ha ust. 6" zastępuje się wyrazami "art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, dodawany niniejszą ustawą".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 30 października 2008 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 14 poprawek.

W związku z tym, że art. 2 pkt 33 ustawy – Prawo o ruchu drogowym określa definicję pojęcia "pojazd samochodowy" oraz uwzględniając sposób sformułowania obowiązującego art. 13i ust. 3 ustawy o drogach publicznych, Senat przyjął poprawkę nr 1, której celem jest oddanie istoty odesłania zawartego w dodawanym przepisie. Ponadto, w związku ze wskazaniem adresu publikacyjnego ustawy – Prawo o ruchu drogowym w dodawanym pkt 3 oraz uwzględniając § 158 ust. 1 pkt 2 Zasad techniki prawodawczej, przyjęto poprawkę nr 6 polegającą na skreśleniu w art. 13i ust. 3 przytoczonego adresu publikacyjnego (analogiczny charakter ma poprawka nr 7).

W dodawanym do ustawy o drogach publicznych art. 13 ust. 3a pkt 2 ustawodawca wskazuje rodzaje pojazdów zwolnionych od opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, stanowiąc, że od opłat tych zwolnione będą m.in. pojazdy Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz pogotowia ratunkowego. Po analizie tego przepisu, Senat uznał za właściwe posłużenie się w nim zbiorczym określeniem "pojazdy służb ratowniczych" na określenie wskazanego wyżej katalogu pojazdów (definicja pojęcia "służby ratownicze" zawarta jest w art. 4 pkt 27 ustawy o drogach publicznych), analogicznie jak to uczyniono w katalogu pojazdów zwolnionych od opłat sformułowanym w art. 13 ust. 3 pkt 1 lit. a (poprawka nr 2).

Mając na względzie katalog podmiotów zobowiązanych do uiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 13g ust. 1, a w szczególności, że kara taka może być nałożona na inny niż wykonujący przejazd podmiot, Senat sformułował art. 13g ust. 4 w sposób analogiczny, jak to uczyniono w dodawanym art. 13k ust. 6. Rozwiązanie takie zapewni jednoznaczność przepisu i wyeliminuje możliwe wątpliwości interpretacyjne (poprawka nr 3). Ponadto, we wskazanym przepisie dokonano poprawki redakcyjnej (poprawka nr 4). W języku prawnym zwykło się bowiem mówić o siedzibie, a nie o miejscu siedziby.

Uwzględniając, że Rada Ministrów jest ciałem kolegialnym, i że podejmuje ona rozstrzygnięcia w drodze uchwał, Senat uznał za niecelowe wskazywanie w dodawanym

art. 13hb ust. 3 formy wyrażenia przez nią zgody na określone w przepisie działania (poprawka nr 5).

Uwzględniając, że system winietowy będzie obowiązywał jeszcze do dnia 30 czerwca 2011 r., Senat uznał za konieczne umożliwienie przedsiębiorcom prowadzącym stacje benzynowe pobierania opłaty rocznej za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych (poprawka nr 9). Poprawka ta jest odpowiedzią na apel partnerów społecznych, zdaniem których dotychczas obowiązujące uregulowania w zakresie dystrybucji winiet ograniczały, w sposób nieuzasadniony, dostępność winiet rocznych.

W dodanym art. 7a ust. 1 i 2 ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, mówiąc o postanowieniach wydawanych w postępowaniu administracyjnym, ustawodawca posługuje się określeniem "postanowienie administracyjne". Analizując system prawny pod kątem posługiwania się wyrazem "postanowienie" uzupełnionym przymiotnikiem "administracyjne", należy stwierdzić, że ustawodawca nie określa w ten sposób postanowień wydawanych w postępowaniu administracyjnym. W związku z tym, mając na względzie zapewnienie spójności terminologicznej w ramach systemu prawa Senat uchwalił poprawkę nr 10.

Poprawka nr 11 ma charakter redakcyjny.

Poprawka nr 12 uwzględnia w przepisie przejściowym art. 6 ust. 2 fakt rezygnacji przez ustawodawcę z opłaty półrocznej za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych. Konsekwencją tej poprawki jest poprawka nr 13, która wskazuje jednoznacznie, że wszystkie winiety, w tym również półroczne, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Mając na względzie przejrzystość systemu prawa oraz zapewnienie czytelności intencji ustawodawcy dla adresatów norm prawnych Senat wprowadził poprawkę nr 14. Zmierza ona do jednoznacznego wskazania, że przepis nakładający obowiązek uiszczania opłaty za przejazd pojazdów samochodowych po drogach krajowych w formie elektronicznej będzie stosowany od dnia 1 lipca 2011 r. Rozwiązanie przyjęte przez Sejm odsuwało do dnia 1 lipca 2011 r. stosowanie art. 13 ha ust. 6, który zawiera delegację do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego drogi krajowe lub ich odcinki, na których będzie się pobierać opłatę elektroniczną oraz ustalającego dla nich wysokość stawek opłaty. Mając na względzie, że wydanie tego rozporządzenia będzie warunkiem funkcjonowania systemu opłat elektronicznych nasuwała się wątpliwość, dlaczego ustawodawca zdecydował się odsunąć w czasie stosowanie przepisu upoważniającego, a nie przepisu nakładającego obowiązek uiszczania opłaty elektronicznej. Zastosowane rozwiązanie powodowało, że do dnia 1 lipca

2011 r. w systemie prawnym funkcjonowałby "martwy" przepis (tj. taki, którego nie da się zrealizować) nakazujący uiszczenie opłaty elektronicznej. Ponadto, zastrzeżenie budziła również technika legislacyjna, jaką zastosowano w omawianym przepisie. Istotą art. 9 pkt 1 nie jest bowiem to, aby od dnia 1 lipca 2011 r. stosować przepis zmieniający, ale aby od tej daty stosować przepis nowelizowany w brzmieniu nadanym przepisem zmieniającym.